

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4579/2023
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Весне Станковић, Бранке Дражић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Каитовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владета Петровић, адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2539/22 од 10.11.2022. године, у седници одржаној 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2539/22 од 10.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2539/22 од 10.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 3187/21 од 30.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се раскине уговор о поклону непокретности Ов 1084/2010 од 11.02.2010. године оверен код Основног суда у Лозници између тужиоца, као поклонодавца и туженог, као поклонопримца због грубе незахвалности туженог, као и да се утврди да не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 183.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев преко досуђеног, а до траженог износа за трошкове парничног поступка од 273.400,00 динара одбијен. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2539/22 од 10.11.2022. године, ставом првим изреке, жалба је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на исказе саслушаних сведока у погледу неблагодарности туженог заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што није дозвољен разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о поклону поднета је 27.04.2017. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 500.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**